

DECIZIE

02 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Valentina Clevadi
Iuliana Oprea
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursurile declarate de către Pralea Petru, Procuratura Generală a Republicii Moldova și Ministerul Finanțelor a Republicii Moldova,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Pralea Petru împotriva Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova, Procuratura Generală a Republicii Moldova, Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova și Ministerul Justiției al Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, dezmințirea informației și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 05 decembrie 2013, prin care au fost respinse apelurile declarate de Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova și Procuratura Generală a Republicii Moldova, admis apelul declarat de Pralea Petru, casată hotărârea Judecătoriei Cahul din 04 iunie 2013 în partea respingerii cerințelor privind dezmințirea informației și emisă în partea dată o nouă hotărâre cu privire la admiterea acțiunii, în rest hotărârea a fost menținută,

c o n s t a t ă :

Pretențiile reclamantului:

1. La 06 aprilie 2012, Pralea Petru a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Finanțelor, Ministerul Afacerilor Interne, Procuratura Generală și Ministerul Justiției al Republicii Moldova solicitând repararea prejudiciului material în mărime de 10800 lei, prejudiciului moral în mărime de 100000 lei, obligarea Procuraturii Generale a RM prin intermediul organelor mass-media să-i aducă scuze oficiale din numele statului pentru supunerea urmării penale neîntemeiate și încasarea cheltuielilor de judecată.
2. În motivarea acțiunii reclamantul a indică că la 07 aprilie 2009, deplasându-se cu unii protestatari paralel cu Primăria mun. Chișinău, pentru a participa la protestul pașnic, a fost doborât de colaboratorii poliției înarmați și mascați, care l-au agresat fizic și l-au transportat la Comisariatul General de Poliție, unde în urma loviturilor i-au fost

cauzate dureri insuportabile. Ulterior, după ce i-au fost luate amprentele, a fost condus într-o celulă de aproximativ 12 m.p., unde mai erau încă 16 deținuți, încît condițiile de supraviețui fiind insuportabile.

3. Susține că în incinta Comisariatului General de Poliție a fost supus tratamentelor inumane, fapt confirmat prin Raportul de examinare medico-legală nr. 197 din 13 aprilie 2009, prin care s-a constatat că i-au fost cauzate acțiuni traumatice cu obiecte contondente dure, bastoane de cauciuc, posibil pumni, ceea ce constituie leziuni ușoare, cu dereglarea sănătății până la 21 de zile.
4. La 07 aprilie 2009, a fost emisă Ordonanța privind începerea urmărire penale, încriminându-i săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 285 Cod penal - dezordinea în masă, iar la 10 aprilie 2009, a fost respins demersul procurorului privind aplicarea măsurilor preventive sub formă de arest pe un termen de 30 de zile, fiind eliberat din sala de judecată cu aplicarea măsurii preventive cu obligarea de a nu părăsi localitatea pe un termen de 30 de zile.
5. Afirmă că ulterior, a fost impus să părăsească teritoriul Republicii Moldova deoarece, era persecutat în urma participării la protestul pașnic de la 07 aprilie 2009, fiind urmărit de persoane necunoscute, ofensat prin cuvinte necenzurate de către persoanele din localitate, ca urmare fiind nevoit să plece peste hotarele țării unde s-a aflat timp de 6 luni de zile, unde din surse financiare proprii a închiriat o locuință, pentru care suporta cheltuieli în suma de 500 RON echivalentul a aproximativ a 10800 lei.
6. Insistă că, a fost maltratată de către colaboratorii de poliție și a fost arestat preventiv pentru o infracțiune pe care nu a săvârșit-o, fiind supus astfel, unor suferințe psihice și fizice enorme, iar organele de urmărire penală care a dispus detenția sa, au examinat cazul superficial, fără administrarea probelor, la fel a acționat și Procuratura, fapt ce demonstrează abuzul organelor de drept. Mai mult decît atît, în ziua detenției i s-a prelevat probe de sânge cu o seringă comună, drept rezultat a fost infectat de maladia Hepatita D, fapt confirmat prin certificate medicale a IMPS Centrului Republican de Diagnosticare Medicală din 31 octombrie 2011.
7. Consideră reclamantul, că urmează să-i fie reparat prejudiciul moral și material, cauzat în urma reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală și efectuării măsurilor operative de investigații cu încălcarea prevederilor legislației.
8. De asemenea reclamantul a invocat că prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală a fost grav violat principiul prezumției nevinovăției și dreptul la libertatea și siguranța persoanei, fiind lipsit de posibilitatea de a se deplasa peste hotarele Republicii Moldova, fiindu-i impusă restricție, iar la data de 23 octombrie 2009, prin Ordonanța de scoatere de sub urmărire penală, a fost scos de sub urmărire penală în baza art.285 alin.(3) Cod penal.
9. La fel, susține că prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, i-a fost cauzat un prejudiciu moral considerabil pe care îl estimează în sumă de 100 000 lei, considerînd quantumul acestuia justificat și echitabil, și anume care ar corespunde suferințelor ce i-au fost cauzate de către organele de anchetă prin fabricarea dosarului penal și includerea măsurilor de restricționare.

Poziția instanței de fond:

10. Prin hotărârea Judecătorei Cahul din 04 iunie 2013, acțiunea a fost admisă parțial fiind încasat din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Finanțelor al RM în beneficiul lui Pralea Petru prejudiciul moral în mărime de 30 000 lei, în rest cerințele au fost respinse ca neîntemeiate.
11. Prima instanță a reținut temeinicia motivelor ce-i acordă lui Pralea Petru posibilitatea de a-și valorifica dreptul său la acțiune în temeiul Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998 și art. art. 1405, 1422 al. (1) și (3), 1423 al. (1) și (2) Cod civil, și apreciind profunzimea suferințelor psihice cauzate de reclamant a stabilit că prejudiciul moral în mărime de 30 000 lei, v-a aduce o satisfacție echitabilă reclamantului pentru prejudiciul cauzat. Totodată, prima instanță a stabilit că Pralea Petru nu a prezentat probe justificative în confirmarea cerințelor cu privire la repararea prejudiciului material reclamantul iar cerințele privind obligarea Procuraturii Generale de a duce scuze oficiale nu le-a concretizat.

Poziția instanței de apel:

12. Prin decizia Curții de Apel Cahul din 05 decembrie 2013, au fost respinse apelurile declarate de către Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova și Procuratura Generală, admis apelul declarat de către Pralea Petru, casată hotărârea primei instanțe în partea respingerii pretențiilor acțiunii cu privire la obligarea Procuraturii Generale să aducă scuze oficiale și emisă în partea dată o nouă hotărârea prin care pretențiile au fost admise și obligată Procuratura Generală a RM să aducă scuze oficiale în scris lui Pralea Petru, în rest hotărârea primei instanțe a fost menținută.
13. Instanța de apel a concluzionat că prima instanță neîntemeiat a respins cerințele reclamantului cu privire la obligarea Procuraturii Generale de a aduce scuze oficiale, deoarece prin Ordonanța Procuraturii mun. Chișinău din 23 aprilie 2009, Pralea Petru a fost scos de sub urmărire penală, din motiv că fapta nu întrunea elementele infracțiunii, însă lui Pralea Petru nu i-u fost aduse scuze oficiale conform art. 12 al. (3) al Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998.

Solicitarea recurentului:

14. La 03 ianuarie 2014, Procuratura Generală a RM a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului și modificarea deciziei instanței de apel în partea admiterii cerințelor lui Pralea Petru și obligării Procuraturii Generale a RM să aducă scuze oficiale lui Pralea Petru, prin dispunerea aducerii scuzelor oficiale din numele statului lui Pralea Petru de către Procurorul care a condus sau exercitat urmărirea penală, ori Procurorului ierarhic superior.
15. La 09 ianuarie 2014, Ministerul Finanțelor a RM a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel solicitând admiterea recursului și modificarea deciziei instanței de

apel și hotărârii primei instanțe prin diminuarea cuantumului prejudiciului moral încasat în beneficiul lui Pralea Petru în limite rezonabile.

16. La 21 ianuarie 2014, Pralea Petru la fel a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe în partea respingerii acțiunii cu emiterea în partea dată a unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral

Argumentele părților

17. În motivarea recursului, recurentul Procuratura Generală a invocat că decizia instanței de apel în partea obligării Procuraturii Generale de a aduce scuze oficiale lui Pralea Petru este ilegală, la emiterea acesteia fiind încălcate esențial și aplicate eronat normele de drept material. Astfel, instanța de apel a interpretat eronat prevederile art. 12 alin.(1) al Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite a organelor de urmărire penală, procuraturii și instanțelor judecătorești nr.1545-XIII din 25 februarie 1998.
18. Menționează că, instanța de apel urma să dispună concret că scuzele oficiale în numele statului persoanei care a fost scoasă de sub urmărire penală, Pralea Petru să fie aduse de către procurorul care a condus urmărirea penală, procurorul care a exercitat urmărirea penală sau de către procurorul ierarhic superior și nicidecum de către Procuratura Generală deoarece art. 12 alin.(1) din Legea sus menționată nu prevede această soluție.
19. Recurentul Ministerul Finanțelor a RM, în motivarea recursului a invocat dezacordul cu hotărârile judecătorești, considerându-le parțial neîntemeiate și pasibile casării, iar în susținerea acestei teze menționează argumentele de drept ce intervin în vederea diminuării sumei de 30000 lei atribuite lui Pralea Petru cu titlu de prejudiciu moral.
20. Menționează că conform prevederilor art.11 din Legea nr 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, este stabilit că mărimea concretă a compensației pentru prejudiciul moral se determină luându-se în considerare gravitatea infracțiunii de care reclamantul a fost învinuit.
21. Susține că, conform Ordonanței Procuraturii din 09 aprilie 2009, Pralea Petru a fost învinuit pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 285 alin. (3) Cod penal, pentru care este prevăzută o pedeapsă sub formă de amendă de la 200 la 500 unități convenționale, muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore sau privarea de la libertate pe un termen de 2 ani. În acest sens invocă că potrivit art.16 Cod penal, infracțiunea încadrată în art.285 alin.(3) este una ușoară. Urmărirea penală a fost dispusă de la 09 aprilie 2009 până la 23 octombrie 2009, iar prin încheierii Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău din 10 aprilie 2009, Pralea Petru a fost eliberat de sub arest din sala de judecată, încă la 10 aprilie 2009, fiindu-i aplicată doar măsura preventivă obligarea de a nu părăsi localitatea pe un termen de 30 de zile. Astfel, desfășurarea urmăririi penale nu a avut o rezonanță în societate, menită să lezeze drepturile lui Pralea Petru care a fost învinuit de comiterea unei infracțiuni ușoare.
22. Totodată susține că, obligația de a dovedi faptul cauzării prejudiciului moral, suferințelor psihice și fizice suportate o exercită partea vătămată, de aceea în cererea compensării prejudiciului moral urmează să fie indicat de către cine, în ce circumstanțe și în baza căror acțiuni sau inacțiuni i-au fost cauzate suferințe morale și psihice și

prin ce se manifestă acestea, iar pentru acordarea prejudiciului moral este nevoie de existența unor elemente probatorii adecvate, de natură să permită instanței identificarea unor criterii de evaluare a întinderii acestora potrivit art.1432 Cod civil, nefiind suficientă libera exprimare a instanței, bazată pe gradul de percepere a persoane.

23. Recurentul Pralea Petru în motivarea recursului a invocat că, instanțele judecătorești la stabilirea cuantumului prejudiciului moral au ignorat prevederile art. 11 al Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998, și nu au luat în considerație gravitatea infracțiunii de a cărei săvârșire a fost învinuit, caracterul și gravitatea încălcărilor procesuale comise la urmărirea penală, rezonanța pe care a avut-o în societate informația despre învinuirea sa, durata urmăririi penale, natura dreptului personal lezat și locul lui în sistemul de valori al persoanei, suferințele fizice, caracterul și gradul suferințelor psihice și măsura în care compensația bănească poate atenua suferințele fizice și psihice cauzate.
24. Menționează că, în timpul ce fost reținut față a fost tratat inuman și a fost deținut în condiții insuportabile. Ca urmare a comportamentului agresiv i s-a înrăutățit starea sănătății. Susține că a fost impus să treacă printr-un „coridor” de polițiști care-l loveau cu pumnii, picioarele și cu bastoane de cauciuc iar ca rezultat i-au fost cauzate leziuni corporale, fapt ce se confirmă prin Actul de Expertiză nr. 197 din 13 aprilie 2009. A fost lipsit de posibilitatea de a anunța rudele despre reținerea sa și nu a avut acces la ajutorul medical. Astfel, prejudiciul moral urmează să fie recuperat nu doar pentru reținerea ilegală și aplicarea ilegală a măsurilor preventive dar și pentru condițiile inumane în care a fost deținut și comportamentul agresiv și aspru cu care a fost tratat.
25. Invocă recurentul că, la determinarea cuantumului prejudiciului moral instanțele judecătorești nu au ținut cont de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului pe cauze similare pe care Curtea, recunoscând violarea art. 3 al convenției Europene a Drepturilor Omului a constatat că prejudiciul moral încasat de instanțele naționale este mult mai mic decât minimumul încasat de Curte pe cauze similare.

Aprecierea instanței de recurs:

26. Analizând legalitatea deciziei atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge recursurile declarate de către Pralea Petru și Ministerul Finanțelor al RM, de a admite recursul declarat de către Procuratura Generală a RM, a casa parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe în partea prin care a fost obligată Procuratura Generală a RM să aducă scuze oficiale în formă scrisă din numele statului lui Pralea Petru și de a emite o nouă hotărâre în partea dată din considerentele ce urmează.
27. Din materialele dosarului rezultă că la 07 aprilie 2009, Pralea Petru a fost reținut de colaboratorii SUP a CGP mun. Chișinău, fiind bănuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 285 alin.(3) Cod penal, după indicii – chemare la nesupunere, violență activă și nesupunerea la cerințele legitime ale reprezentanților autorităților și la dezordini în masă, iar de către Procuratura mun. Chișinău la data de 09 aprilie 2009, a fost dispusă începerea urmăririi penale în privința lui Pralea Petru, cât și a posibilelor

acțiuni întreprinse de el, după elementele infracțiunii prevăzute de art. 285 alin.(3) Cod penal.

28. Tot materialul probator atestă că prin încheierea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 10 aprilie 2009, a fost respins ca neîntemeiat demersul procurorului cu privire la aplicarea măsurii preventive sub formă de arest preventiv învinuitului Pralea Petru, eliberându-l ultimul din sala de ședință, totodată fiind aplicată față de acesta măsura preventivă obligarea de a nu părăsi localitatea pe un termen de 30 zile.
29. Este incontestabil și faptul că prin ordonanța Procuraturii mun. Chișinău din 23 aprilie 2009, Pralea Petru a fost scos de sub urmărire penală, deoarece fapta nu întrunea elementele infracțiunii.
30. Reieșind din cele expuse, se constată temeinicia motivelor ce le acordă lui Pralea Petru posibilitatea de a-și valorifica dreptul său la acțiune în temeiul prevăzut de art. art. 3, 6, 11 al Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998 și de art. art. 1422 alin. (1) și (3), 1423 alin. (1) și (2) Cod civil.
31. Conform art. 11 al Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998, stipulează că, mărimea compensației pentru repararea prejudiciului moral se stabilește de instanța de judecată în modul prevăzut de prezenta lege. Mărimea concretă a compensației se determină luându-se în considerare: gravitatea infracțiunii de a cărei săvârșire a fost învinuită persoana respectivă; caracterul și gravitatea încălcărilor procesuale comise la urmărirea penală și la examinarea cauzei penale în instanța de judecată; rezonanța pe care a avut-o în societate informația despre învinuirea persoanei; durata urmăririi penale, precum și durata examinării cauzei penale în instanța de judecată; natura dreptului personal lezat și locul lui în sistemul de valori al persoanei; suferințele fizice, caracterul și gradul suferințelor psihice; măsura în care compensația bănească poate atenua suferințele fizice și psihice cauzate; durata aflării nelegitime a persoanei în detenție.
32. Cu referire la prevederile enunțate, reieșind din specificul acțiunii și în virtutea competenței sale de a determina mărimea compensației pentru prejudiciul moral în funcție de cele constatate, instanța de recurs relevă că atât prima instanță cât și instanța de apel, cu aplicarea corectă a legii materiale care guvernează raportul juridic litigios, creând condiții obiective participanților la proces, just au ajuns la concluzia admiterii parțiale a pretențiilor cu privire la recuperarea prejudiciului moral.
33. În acest context se reține că instanțele inferioare statuând în echitate, printr-o apreciere justă și pertinentă a complexului material probator, a dat o evaluare adecvată daunelor morale compensatoare, fiind totodată imparțială și echidistantă în acest sens, având în vedere, în principal, criteriile referitoare la consecințele suferite pe plan psihic, gravitatea și caracterul acestora, sentimentul de afectare a personalității sale morale, durata urmăririi penale, natura dreptului personal lezat, caracterul și gradul suferințelor psihice, precum și măsura în care compensația bănească poate atenua suferințele fizice și psihice cauzate.
34. Toate aceste criterii aplicate concret și adecvat în speță, justifică evaluarea făcută de instanțele judecătorești cu determinarea mărimii prejudiciului moral de 30000 lei, ce urmează a fi încasată în beneficiul lui Pralea Petru.
35. Prin urmare, nu pot fi reținute argumentele recurentului Pralea Petru precum că la stabilirea cuantumului prejudiciului moral nu au fost apreciate corespunzător și

obiectiv, în corespundere cu prevederile legale, toate circumstanțele, inclusiv și suferințele psihice suportate de el, deoarece la stabilirea cuantumului prejudiciului moral instanțele judecătorești au reieșit din apreciere justă și pertinentă a complexului material probator, a dat o evaluare adecvată daunei morale compensatoare, care este una rezonabilă și echitabilă, având în vedere, în principal, criteriile referitoare la consecințele suferite pe plan psihic, gravitatea și caracterul acestora, sentimentul de afectare a personalității sale morale, precum și faptul că pe parcursul urmăririi penale în privința recurentului Pralea Petru nu s-a luat măsura privării de libertate, ultimul beneficiind de prezumția nevinovăției pe tot parcursul acestei perioade, de până la scoaterea sa de sub urmărire penală.

36. Drept consecință, nu au relevanță nici argumentele recurenților Pralea Petru și Ministerul Finanțelor al RM cu referire la faptul că cuantumului prejudiciului moral încasat de instanțele judecătorești nu corespunde prevederilor art. 11 alin. (1) al Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești și art. 219 alin. (4) Cod de procedură penală, deoarece se combat prin relatările menționate.
37. Sub acest aspect, alte argumente invocate în recursurile lui Pralea Petru și Ministerul Finanțelor al RM nu pot constitui temei de admitere a acestora, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, în sensul invocat, ce generează respingerea acestora.
38. Totodată, instanța de recurs conchide că, deși instanța de apel temeinic a ajuns la concluzia temeiniciei pretenției cu privire la aducerea, din numele statului, a scuzelor oficiale în formă scrisă lui Pralea Petru, obligația dată, cu interpretarea greșită a normelor de drept material aplicabile acestei situații, incorect a fost pusă pe seama procuraturii Generale RM.
39. Or, conform art. 12 alin. (1) și (2) lit. a) al Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, procurorul care a condus sau a exercitat urmărirea penală ori procurorul ierarhic superior aduce scuze oficiale în numele statului persoanei care a fost supusă neîntemeiat urmăririi penale. Scuzele oficiale ale procurorului se aduc în cazul scoaterii integrale a persoanei de sub urmărire penală.
40. Prin urmare, cu referire la prevederile enunțate și luând în considerație faptul că din Ordonanța privind scoaterea persoanei de sub urmărire penală a lui Pralea Petru rezultă că acțiunile ultimului nu întrunesc elementele infracțiunii, astfel, în cât lipsind latura obiectivă a componentei de infracțiune, instanța de recurs ajunge la concluzia că în speța de față, urmează a fi obligat Procurorul mun. Chișinău, ca procuror ierarhic superior, de a aduce lui Pralea Petru scuze oficiale în numele statului.
41. Distinct de cele relatate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de către Pralea Petru și Ministerul Finanțelor al RM urmează a fi respinse, iar recursul Procuraturii Generale a RM urmează a fi admis cu casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea prin care a fost obligată Procuratura Generală a RM să aducă din numele statului lui Pralea Petru scuze oficiale în formă scrisă cu emiterea în partea dată a unei noi hotărâri cu privire la obligarea Procurorului mun. Chișinău să aducă din numele statului, lui Pralea Petru, scuze oficiale în formă scrisă. În rest menținând decizia instanței de apel.

42. În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) și b) CPC, art. 445 alin. (3) Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

decide:

Se resping recursurile declarate de către Pralea Petru și Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova.

Se admite recursul declarat de către Procuratura Generală a Republicii Moldova.

Se casează parțial decizia Curții de Apel Cahul din 05 decembrie 2013 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Pralea Petru împotriva Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova, Procuratura Generală a Republicii Moldova, Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova și Ministerul Justiție al Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, dezmințirea informației și încasarea cheltuielilor de judecată, în partea prin care a fost obligată Procuratura Generală a RM să aducă din numele statului lui Pralea Petru scuze oficiale în formă scrisă și se emite în partea dată o nouă hotărâre, prin care:

Se obligă Procurorul mun. Chișinău să aducă lui Pralea Petru scuze oficiale în formă scrisă din numele statului.

În rest decizia Curții de Apel Cahul din 05 decembrie 2013 se menține.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadi

Iuliana Oprea

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva